

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 32 (523)

Субота, 13 серпня 1977 року

Ціна 2 коп.

У президії ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

Президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств відмічають, що колективи УВП і виробничих об'єднань УТОГ, виконуючи постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, успішне виконання завдань десятиріччя», готуючи гідну зустріч 60-річчю Великого Жовтня, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на 1977 рік та десяту п'ятирічку й успішно справляються з їх виконанням.

Підприємства та виробничі об'єднання Товариства за II квартал 1977 року додатково продали готової продукції понад взяті соціалістичні зобов'язання на 462 тисячі карбованців.

Розглянувши підсумки республіканського соціалістичного змагання підприємств Товариства за II квартал, президія ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки постановили:

Перше місце з врученням перехідного Червоного прапора Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки та першу грошову премію присудити колективу Черкаського учбово-виробничого підприємства.

Друге місце в республіканському соціалістичному змаганні і другу грошову премію

присуджено колективу Полтавського УВП-2. Третє місце і третю грошову премію присуджено колективу Чернівецького УВП.

За високі виробничі показники, досягнуті в соціалістичному змаганні по виконанню взятих зобов'язань, відмічено добру роботу в II кварталі Білоцерківського та Полтавського УВП-1.

Разом з тим, президія ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки звернули увагу директорів УВП, голів місцевих профспілок та голів первинних організацій УТОГ, що не виконали зобов'язань: Дніпродзержинського і Комунарського УВП по випуску валової продукції, реалізації готових виробів та прибутку; Сумського — по випуску валової та з обсягу реалізації готової продукції, Артемівського — по випуску валової, Львівського виробничого підприємства «Силует» — з обсягу реалізації готової продукції.

Президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканського комітету профспілки закликають всіх робітників, інженерно-технічних працівників і службовців ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за дострокове виконання зобов'язань ювілейного року нашої країни, мобілізувати всі наявні резерви і можливості на успішне виконання завдань по дальшому поліпшенню якості продукції, підвищенню ефективності виробництва, поліпшенню культурно-побутових умов трудящих.

ЗА ДОБЛЕСНУ ПРАЦЮ

За успіхи, досягнуті у виконанні планових завдань і взятих соціалістичних зобов'язань 1976 року, Президія Верховної Ради СРСР нагородила орденами і медалями СРСР робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, що найбільше відзначилися.

У тому числі по Українському товаристві глухих.

ОРДЕНОМ ЛЕНІНА

Гопського Андрія Сергійовича — директора Дрогобицького учбово-виробничого підприємства.

ОРДЕНОМ ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА

Гдичинського Мирослава Михайловича — начальника галантерейного цеху Львівського швейного підприємства «Силует».

Зінкевича Володимира Євгеновича — столяра Ровенського учбово-виробничого підприємства.

Козлову Надію Олексіївну — швею-мотористку Артемівського учбово-виробничого підприємства.

Котова Івана Іовлевича — колишнього директора Білоцерківського учбово-виробничого підприємства.

Кулінич Тетяну Максимівну — швею-мотористку Дніпропетровського учбово-виробничого підприємства.

Кулько Марію Євтихіївну — швею-мотористку Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1.

Погуляй Ганну Петрівну — майстра Харківського учбово-виробничого підприємства № 2.

Попову Тетяну Михайлівну — майстра Львівського швейного підприємства «Силует».

Теплуху Івана Павловича — токаря Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

ОРДЕНОМ «ЗНАК ПОШАНИ»

Бурова Віктора Михайловича — робітника Кіровоградського учбово-виробничого підприємства.

Дубовицького Валентина Миколайовича — наладчика Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

Жогу Івана Кузьмича — пресувальника Харківського учбово-виробничого підприємства № 1.

Калашника Анатолія Юхимовича — автоматника Дніпродзержинського учбово-виробничого підприємства.

Клеткіну Галину Григорівну — швею Херсонського учбово-виробничого підприємства.

Косик Олександру Миколайівну — намотувальницю котушок Слов'янського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Кошмана Дмитра Платоновича — майстра Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства.

Кривенчук Ніну Іванівну — швею-мотористку Житомирського учбово-виробничого підприємства.

Кривоугбенка Володимира Івановича — слюсаря-інструментальника Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Кротенка Миколу Прохоровича — бригадира Єнакіївського учбово-виробничого підприємства.

Левченко Ольгу Василівну — палітурницю Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Мартинюк Ірину Дмитрівну — бригадира Львівського швейного підприємства «Силует».

Недбайло Віру Федотівну — швею-мотористку Лубенського учбово-виробничого підприємства.

Папроцького Анатолія Івановича — верстатника Бродівського учбово-виробничого підприємства.

Пирожук Калину Олексіївну — швею-мотористку Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 2.

Пістуну Антоніну Данилівну — настильницю Сумського учбово-виробничого підприємства.

Позинюк Ганну Олексіївну — головного інженера Кам'янець-Подільського учбово-виробничого підприємства.

Почечун Ольгу Корніївну — швею-мотористку Чернігівського учбово-виробничого підприємства.

Тобольченка Олексія Наумовича — токаря Полтавського учбово-виробничого підприємства № 2.

Федорова Михайла Михайловича — верстатника Миколаївського учбово-виробничого підприємства.

Фудима Олександра Матвійовича — генерального директора Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Цилінського Станіслава Мар'яновича — столяра Черкаського учбово-виробничого підприємства.

ОРДЕНОМ ТРУДОВОЇ СЛАВИ ІІІ СТУПЕНЯ

Антропенко Марію Іванівну — контролера Сімферопольського учбово-виробничого підприємства.

Гладченко Галину Василівну — швею Львівського швейного підприємства «Силует».

Берегову Ніну Костянтинівну — швею-мотористку Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1.

Жилу Петра Івановича — слюсаря Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Ігнатенко Мотрону Опанасівну — фанерувальницю Миколаївського учбово-виробничого підприємства.

Коханого Олександра Романовича — столяра Лебединського учбово-виробничого підприємства.

Лавецького Карла Мечиславовича — столяра Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

Леміш Раїсу Никанорівну — слюсаря-складальницю Запорізького учбово-виробничого підприємства.

Макачук Галину Іванівну — штампувальницю Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Мацурову Катерину Іванівну — робітницю Харківського учбово-виробничого підприємства № 2.

(Закінчення на 3-й стор.)

ДЕНЬ БАТЬКІВЩИНИ ЖОВТНЯ

РРФСР:
РЕЙКИ ПРИЙШЛИ
В КІРЕНГУ

На Західній дільниці Байкало-Амурської магістралі завершено укладання рейок станції Кіренга, що на 168 кілометрі траси. Цей рубіж бригада, очолювана Героєм Соціалістичної Праці В. Лакомовим, взяла з випередженням графіка майже на місяць. Будівельники достроково виконали один з головних пунктів зобов'язань на честь 60-річчя Великого Жовтня.

Колектив Західної дільниці БАМу вирішив до ювілею Жовтня, на місяць раніше строку, прокласти сталеву колію до переходу через ріку Кіренгу.

УКРАЇНА:
ДВЕРІ, ВІДЧИНЕНІ
ДЛЯ ВСІХ

Сто тисяч відвідувачів побували за 12 років в Будинку політичної агітації, створеному на громадських засадах при Ордонікідзевському райкомі партії в Жданові.

У дні всенародного обговорення проекту нової Конституції СРСР тут збирається особливо багато жителів Заводського району. Перед ними виступають ветерани революції, громадянської і Великої Вітчизняної воєн, працівники заводу «Азовсталь». Бібліотека заводу відкрила тут свій філіал.

МОЛДАВІА:
ДОГОВІР ДРУЖБИ

Довгостроковий договір про виробничі й економічні співробіт-

ництво підписали трудящі Советського району Кишинєва і одного з сільських районів Молдавії — Кутузовського. Він передбачає подання матеріально-технічної допомоги селу, в тому числі на збиранні і вивезенні врожаю, в ремонті сільськогосподарської техніки. Сільські трудівники відкриють безпосередньо на підприємствах Советського району постійно діючі овочеві і фруктові павільйони.

Окремими пунктами передбачається обмін досвідом у галузі планування партійної роботи, організації навчання молодих комуністів, соціального розвитку районів і трудових колективів.

ЛАТВІЯ:
НАДІЙНИЙ РАДІОПРИЙМАЧ

Першу чергу комплексної системи управління якістю продукції впроваджено на Ризькому державному електротехнічному заводі ВЕФ імені В. І. Леніна.

Двадцять сім стандартів підприємства визначають тепер технічний рівень нових конструкторських розробок, якість виготовлення апаратури і облік її «поведінки» в процесі експлуатації.

За вимогами внутрізаводської стандартизації кожен вироблюваний ВЕФом радіоприймач проходить технологічне випробування, після якого завод дає своїм апаратам «ВЕФ-202» і «ВЕФ-206» найвищу серед вітчизняних транзисторних радіоприймачів гарантію — три роки.

(ТАРС — РАТАУ)

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ за сім місяців 1977 року (в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактично	Процент виконання
Дніпропетровське	1871	1993	106,5
Чернігівське	2830	2973	105,0
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	4095	4300	105,0
Черкаське	1009	1058	104,9
Білоцерківське	2466	2586	104,9
Полтавське-2	730	764	104,7
Дрогобицьке	844	883	104,6
Львівське підприємство «Силует»	5952	6211	104,4
Лебединське	478	499	104,4
Ворошиловградське	1890	1972	104,3
Кам'янець-Подільське	1407	1466	104,2
Сумське	1033	1076	104,2
Ужгородське-2	2281	2376	104,2
Одеське виробниче об'єднання	3013	3134	104,0
Житомирське	2239	2329	104,0
Сімферопольське	1051	1092	103,9
Запорізьке	2670	2775	103,9
Артемівське	1995	2069	103,7
Ужгородське-1	642	665	103,6
Ровенське	595	616	103,5
Херсонське	1132	1170	103,4
Комунарське	832	860	103,4
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	4244	4378	103,2
Харківське-2	4520	4660	103,1
Конотопське	3064	3156	103,0
Івано-Франківське	4090	4207	102,9
Полтавське-1	2319	2386	102,9
Лубенське	1628	1674	102,8
Харківське-1	1151	1181	102,6
Кіровоградське	800	818	102,3
Чернівцьке	2970	3035	102,2
Дніпродзержинське	1493	1524	102,1
Бродівське	1050	1071	102,0
Миколаївське	491	500	101,8
Єнакіївське	586	596	101,7
Вінницьке	1285	1301	101,2

ВСЬОГО: 70746 73354 103,7

Комсомолка Ніна Іванівна Захарчук — одна з кращих швачок-мотористок Лубенського учбово-виробничого підприємства. За десять років праці вона досконало оволоділа технологічним процесом, показує приклад високопродуктивного використання машин, виконуючи змінні норми на 115 процентів при відмінній якості робіт. Ніна Іванівна постійно підвищує свій професійний і загальноосвітній рівень.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ЛЕНІНСЬКІ ЧИТАННЯ

ЛЕНІНГРАД, 9 (Кор. ТАРС). Будинок культури імені Першого Травня став вчора місцем проведення ленінських читань присвячених VI з'їздові РСДРП(б). У цьому історичному будинку на Вибірзькій стороні, де шість десятиріч тому відбувся з'їзд, зібрались учасники Жовтневого збройного повстання, ветерани громадянської і Великої Вітчизняної воєн, герої праці, молодь.

Про незабутні дні роботи з'їзду, який нацили більшовиків на збройне повстання, розповіла член партії з 1912 року А. Н. Седугіна. Учасники читань говорили про вірність ленінградців революційним традиціям пітерського пролетаріату, підготовку гідної зустрічі 60-річчю Великого Жовтня, їх палке схвалення проекту нової Конституції СРСР.

ОСНОВНИЙ ЗАКОН НАШОГО ЖИТТЯ

Обговорюємо проект Конституції СРСР

СИЛА ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

З великим інтересом я ознайомився з проектом нової Конституції СРСР. В ньому втілені колективна мудрість партії, підсумки поступального руху нашого суспільства до комунізму.

Спеціальна стаття присвячена трудовим колективам. Вона передбачає право колективів на управління підприємствами і вирішення питань організації праці й побуту, використання засобів, призначених для розвитку виробництва, а також на соціально-культурні потреби й матеріальне заохо-

нення. Це безумовно сприятиме зростанню ролі трудових колективів в економічному й політичному житті країни.

Хочу висловити задоволення тим, що участь трудящих в управлінні державою буде віднині конституційно закріплена.

Як про велике завоювання соціалізму в Основному Законі наголошується, що в СРСР кожна людина має право на працю і вибір професії. Де і в якій капіталістичній країні, що хвалиться своїми свободами, є такі права?

політичного і економічного ладу, держава і особа та інші.

Вивчення матеріалів Основного Закону на підприємстві проходить за спеціальною програмою. У озайомленні з проектом Конституції швейників стали у нагоді: стенд «Основний Закон Радянського Союзу», книжкова виставка «Єдність партії і народу», опубліковані в пресі відгуки на проект нової Конституції СРСР в нашій країні і за рубежом, що зібрані в спеціальні папки, а також кінолекторій «Орбіта».

Окрилені рішеннями травневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, готуючи гідну зустріч 60-річчю Великого Жовтня, трудівники підприємства прагнуть достроково виконати виробничі завдання і підвищені соціалістичні зобов'язання 1977 року. Так, семимісячний план з обсягу реалізації готової продукції підприємство виконало на 104 проценти. Понад встановлене завдання державі продано швейних виробів на 90 тисяч карбованців більше ніж передбачалося.

М. ГУРМАН.

Щодо безробіття, то суспільство капіталу його гарантує. Нині, коли Захід охоплений економічною кризою, без роботи опинилися мільйони трудящих.

В СРСР всі права не тільки записані й гарантуються, а й будуть розширені в новій Конституції Країни Рад.

Разом з членами УТОГ міста Ялти від усього серця схвалюю Основний Закон СРСР.

Р. СКОВРОДНИКОВ,
робітник виробничого об'єднання «Таврія».

Могутній стимул

Члени нашого Товариства Іршавського району Закарпатської області нещодавно взяли участь у зльоті, на якому обговорювали актуальні питання сьогодення. Інструктор облвідділу УТОГ по роботі на селі Є. Н. Асаул виступив з доповіддю про проект Конституції СРСР і про підготовку до 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Присутні одностайно схвалили Основний Закон, що, як стверджували виступаючи, є могутнім стимулом для трудових звершень.

Голова первинної організації УТОГ, ударник комуністичної праці Н. Г. Горват розповів про втілення в життя рішень XXV з'їзду КПРС, про передові змагання серед членів Товариства.

А. М. Горват, голова Виноградського міжрайвідділу УТОГ, повідомив, що міжрайвідділ завершив обмін членських квитків.

Після зльоту учасники художньої самодіяльності Ужгородського будинку культури виступили з концертом.

П. ВЕСЕЛОВ,

інструктор Закарпатського облвідділу УТОГ.

***

Старанно трудиться в цеху намотування котушок Слов'янського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» ударниця комуністичної праці Зінаїда Митрофанівна Молчанова. Вона — переможець соціалістичного змагання 1976 року, а нині, готуючи гідну зустріч 60-річчю Великого Жовтня, працює з особливим піднесенням. Щоденні завдання виконує на 140—150 процентів, прагне достроково здійснити річну виробничу програму.

Одне з головних питань у її роботі — підвищення якості продукції. В цій справі вона часто радиться з майстром цеху Раїсою Сергіївною Лифор.

На знімку: (зліва направо) З. М. Молчанова і Р. С. Лифор.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

***

У документах XXV з'їзду КПРС, проект Конституції СРСР підкреслюється, що найважливішим підсумком самовідданої праці радянського народу стала побудова в нашій країні суспільства розвинутого соціалізму, подібного якому людство ще не знало.

I.

Побудова розвинутого соціалізму, значні якісні зміни, що відбулися в радянському суспільстві за останні сорок років, зумовили необхідність прийняття нової Конституції СРСР, обговорення якої збіглося з підготовкою до славного ювілею нашої Батьківщини — 60-річчя Великого Жовтня. На травневому (1977 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев підкреслював: «Коли приймалася Конституція 1936 року, у нас по суті тільки завершилося створення основ соціалізму... Тепер же в Радянському Союзі побудовано розвинуте, зріле соціалістичне суспільство. Великі, принципові зміни зачепили всі сторони суспільного життя».

2 стор.

60 ПОЛУМ'ЯНИХ РОКІВ

НАЙВАЖЛИВІШИЙ ПІДСУМОК ТВОРЕННЯ

Розвинуте соціалістичне суспільство, найважливіші риси якого зафіксовані в проекті нової Конституції, — закономірний етап у становленні комуністичної форми. На цьому етапі соціалізм розвивається вже на своїй власній основі, дедалі повніше розвиваються його творчі сили і переваги. Розвинутий соціалізм характеризується з'єднанням досягнень науково-технічної революції з перевагами соціалістичної системи господарства, рішучим поворотом до інтенсивних методів розвитку економіки, якісно новим рівнем і масштабами виробництва, які дають змогу безпосередньо розв'язувати завдання створення матеріально-технічної бази комунізму, забезпечувати невідлижне зростання добробуту трудящих,

добиватися важливих успіхів в економічному змаганні з капіталізмом.

II.

Які ж вони, наші досягнення на шляху побудови комуністичного суспільства? В чому конкретно виявилися перетворення і творча сила радянського народу?

Сьогодні основні виробничі фонди нашої країни перевищують рівень 1940 року в 12 разів. Промисловість СРСР виробляє за два з половиною дні стільки ж продукції, скільки її вироблялося в дореволюційній Росії за рік. Загальний обсяг продукції сільськогосподарства зріс за роки Радянської влади в 4,4 раза.

Про динамічність, гігантські темпи розвитку економіки свідчать і такі факти. В 1975 році наша

Від якості і вчасного надходження заготовок деталей у великій мірі залежить ритмічність роботи багатьох членів колективу. Це добре розуміє закрійник Конотопського учбово-виробничого підприємства УТОГ Павло Петрович Іцков. А тому покладені на нього обов'язки виконує чітко, з повною відповідальністю, забезпечує високі темпи і якість.

Щоденні виробничі норми він виконує на 150—155 процентів, з гідними трудовими показниками йде назустріч 60-річчю Великого Жовтня. А ще слід додати, що Павло Петрович ударник дев'ятої п'ятирічки, з гідністю тримає честь трудової марки, заслужив загальну пошану серед колективу підприємства.

Фото П. МІНЬКА.

БЕРЕЖЛИВІСТЬ — РИСА КОМУНІСТИЧНА

ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ЕФЕКТИВНОСТІ

Економія матеріальних, сировинних і паливно-енергетичних ресурсів — один з важливих шляхів підвищення ефективності виробництва. В цій справі на нашому підприємстві досягнуто значного успіху. Зокрема, за перше півріччя нинішнього року при плані 15,8 тисячі карбованців зекономлено їх на суму 26,1 тисячі карбованців, з заощаджених матеріалів випущено продукції на суму 17,3 тисячі карбованців.

Вагомий вклад у цю справу вносять і електрики УВП, які взяли підвищені соціалістичні зобов'язання по економії і ощадливому витрачанню електроенергії. З метою забезпечення їх виконання треба було провести ряд технічних заходів, в першу чергу зробити правильний підбір електродвигунів до устаткування, щоб добитись повного завантаження, не допустити їх роботи вхолосту.

Особливу увагу приділяємо використанню вентиляційних установок, які споживають значну кількість електроенергії від усієї використаної. Провели також реконструкцію освітлювальної системи, старі світильники замінили на нові, більш ефективні світлодіоди.

Все це дало позитивні результати.

Гідне поповнення

На Ужгородському УВП-1 відбувся випуск учнів групи виробничого навчання. Позаду два роки занять зі столярної справи. За цей час учні пройшли повний курс теоретичної і практичної підготовки. На суд екзаменаційної комісії кожен учень представив свої виробы: шафи кухонні і книжкові столи і табуретки, виконані рами та інше. Всі виробы високо оцінені. Потім відбулися усні екзамени, на яких учні виявили добрі знання з технології матеріалів, управління верстатами та володіння інстру-

татами. За перше півріччя ювілейного року зекономлено 59 тисяч кіловат-годин електроенергії, що в грошовому вираженні становить 1062 карбованці. Під час комсомольсько-молодіжного суботника 25 червня підприємство працювало на зекономленій електроенергії.

Крім того, ми проводимо значну раціоналізаторську роботу і роботу по впровадженню у виробництво нового нестандартного устаткування. Особливо хочеться відзначити в цьому плані ініціативну винахідницьку діяльність депутата Придніпровської районної Ради депутатів трудящих електрика Миколи Яковича Нікогди. За п'ять років роботи на підприємстві він висів цілий ряд раціоналізаторських пропозицій по економії електроенергії. Добре зарекомендував себе і молодий електрик Микола Юхимович Мовчан, який прийшов на підприємство у цьому році.

Ми і надалі боротимось за ще більшу економію електроенергії, активно сприятимемо зниженню собівартості виробленої продукції, підвищенню ефективності виробництва.

Г. ОВЧАРЕНКО,
ст. електрик Черкаського УВП.

ментами. Вони також показали високий ідейно-політичний рівень

За ґрунтовні теоретичні знання і активну участь в практичній роботі В. Д. Воробелю, Є. Г. Новицькому, І. І. Фічорі та І. Ю. Лукачу присвоєно ІІ розряд столяра і вручено грамоти за хороші результати в навчанні і праці. Решті учням присвоєно ІІ розряд столяра.

Ужгородське УВП-1 одержало гідне поповнення.

В. ПЕТРЕНКО.

ревар перед капіталістичною. Це підтверджується і високими темпами економічного зростання Радянського Союзу порівняно з США — провідною державою капіталістичного світу. З 1951 по 1976 рік по основних показниках економіка СРСР розвивалась у два-три рази швидше, ніж економіка Сполучених Штатів. Вирішальний крок у мирному змаганні буде зроблено в найближчі роки. В результаті виконання десятирічного плану розвитку народного господарства національний дохід СРСР у 1980 році становитиме порівняно з національним доходом США у 1975 році приблизно 85 процентів, обсяг промислової продукції — 109 процентів, а продукції сільськогосподарства — приблизно 100 процентів.

Економіка СРСР, говориться в проекті Конституції, — єдиний народногосподарський комплекс, який охоплює всі ланки суспільного виробництва, розподілу та обміну на території країни. В

НАШЕ ЖИТТЯ

л

13 серпня 1977 р.

ЗА ДОБЛЕСНУ ПРАЦЮ

(Закінчення.)

Початок див. на 1-й стор.)

Мерзюк Галину Опанасівну — в'язальницю Вінницького учбово-виробничого підприємства.

Пирожук Миколу Івановича — робітника Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 1.

Самойлик Валентину Пилипівну — робітницю Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1.

Степануху Марію Олександрівну — швею-мотористку Житомирського учбово-виробничого підприємства.

Швець Марію Степанівну — швею-мотористку Чернівецького учбово-виробничого підприємства.

Шкурлатовську Марію Сергіївну — швею-мотористку Білоцерківського учбово-виробничого підприємства.

МЕДАЛЛЮ «ЗА ТРУДОВУ ДОБЛЕСТЬ»

Білофанову Анастасію Кузьмівну — штампувальницю Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства.

Богатирьову Анастасію Яківну — слюсаря-складальника Запорізького учбово-виробничого підприємства.

Гончарук Надію Іванівну — робітницю Чернівецького учбово-виробничого підприємства.

Дячук Марію Іванівну — швею Івано-Франківського учбово-виробничого підприємства.

Козловську Варвару Микитівну — слюсаря-складальника Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

Комарницьку Антоніну Василівну — ткалю Львівського швейного підприємства «Силует».

Копитько Ганну Іванівну — швею-мотористку Дніпропетровського учбово-виробничого підприємства.

Лавриненка Миколу Дмитровича — фрезерувальника Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Литвиненка Анатолія Тимофійовича — токаря Полтавського учбово-виробничого підприємства № 2.

Марчука Олексія Мусійовича — шліфувальника Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Моргоч Аврору Іванівну — майстра Чернівецького учбово-виробничого підприємства.

Миколайчук Світлану Олександрівну — швею-мотористку Кам'янець-Подільського учбово-виробничого підприємства.

Орос Іолану Василівну — швею-мотористку Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 2.

Пархоменко Варвару Миколаївну — швею Лубенського учбово-виробничого підприємства.

Проскуріну Валентину Михайлівну — полірувальницю Харківського учбово-виробничого підприємства № 1.

Сизоненка Анатолія Павловича — слюсаря-наладчика Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Фролова Григорія Петровича — пресувальника Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Тютюнника Георгія Юхимовича — робітника Запорізького учбово-виробничого підприємства.

МЕДАЛЛЮ «ЗА ТРУДОВУ ВІДЗНАКУ»

Аврамчук Ганну Михайлівну — слюсаря-електромонтажника Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Бабич Марію Олександрівну — швею Конотопського учбово-виробничого підприємства.

Борковську Ганну Федотівну — швею-мотористку Артемівського учбово-виробничого підприємства.

Гарипову Галину Яківну — начальницю дільниці Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Джунь Євдокію Федорівну — штампувальницю Жданівського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Кашникову Зінаїду Гнатівну — швею-мотористку Харківського учбово-виробничого підприємства № 2.

Каштанову Валентину Дементівну — швею-мотористку Житомирського учбово-виробничого підприємства.

Керемет Галину Петрівну — закрійницю Вінницького учбово-виробничого підприємства.

Кушнір Раїсу Аркадіївну — швею-мотористку Чернівецького учбово-виробничого підприємства.

Левчук Антоніну Семенівну — майстра Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Минку Анатолія Павловича — слюсаря-складальника Запорізького учбово-виробничого підприємства.

Михайлову Тетяну Олександрівну — електрозварницю Кіровоградського учбово-виробничого підприємства.

Мурсалимову Валентину Михайлівну — швею-мотористку Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1.

Підгайного Григорія Павловича — слюсаря Комунарського учбово-виробничого підприємства.

Руденко Віру Захарівну — швею Конотопського учбово-виробничого підприємства.

Савлеву Валентину Семенівну — швею-мотористку Білоцерківського учбово-виробничого підприємства.

Савоник Ганну Миколаївну — швею Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства.

Строкань Ніну Григорівну — верстатницю Черкаського учбово-виробничого підприємства.

Тимошук Тетяну Броніславівну — швею-мотористку Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

Халатурник Олену Миколаївну — швею-мотористку Чернівецького учбово-виробничого підприємства.

Швець Ганну Денисівну — швею Львівського швейного підприємства «Силует».

Шістку Степана Васильовича — слюсаря Чернівецького учбово-виробничого підприємства.

Шимшовського Василя Івановича — верстатника Дрогобицького учбово-виробничого підприємства.

Щербій Марію Михайлівну — швею Івано-Франківського учбово-виробничого підприємства.

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ

КОЛИ СПРАВА ДО СЕРЦЯ

Трудова біографія Олега Володимировича Галана розпочалась 1957 року на головному підприємстві об'єднання «Краматорськ-залізобетон».

Минали роки. Зростав і мужнів у робітничому колективі Олег. Нині він — столяр високої кваліфікації. У виборі професії не помилюся: робота йому до душі. Приємно усвідомлювати, що ти своїми руками виготовляєш столярні вироби для будівництва установ та житлових будинків міста.

Характерною рисою столяра Галана є прагнення до краси. Він виготовляє продукцію відмінної якості, швидко і вправно. Цьому допомагає багаторічний досвід, яким він щедро ділиться з молоддю.

Галан постійно працює над собою, вдосконалює свою майстерність і вже 10 років підтверджує звання ударника комуністичної праці. Взяти хоча б минулорічні показники. Олег Володимирович

понад план виготовив 21 квадратний метр столярних виробів на суму 224 карбованці.

Нині Галан трудиться під девізом: «Працювати економно, бережливо, якісно!».

Учасник соціалістичного змагання за дострокове виконання плану другого року п'ятирічки, Галан щомісячно виконує завдання на 110—118 відсотків.

Ударна праця О. В. Галана відзначена високими нагородами: орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За трудову доблесть», знаком «Переможець соціалістичного змагання 1976 року».

...Після зміни Олег Володимирович поспішає додому, де його чекає дружина і діти. Вони разом відвідують Будинок культури глухих, де Галан любить зіграти партію в шахи.

Ф. КАЛАФАТ.

Донецька обл.

БАГАТОВЕРСТАТНИЦЯ

В текстильній промисловості Марія Францівна Яковецька працює понад тридцять років. Двадцять — на Житомирському льнокомбінаті. Рік у рік підвищує вона свою майстерність, виконує норми виробітку на 105—106 процентів. На честь 60-річчя Великого Жовтня Яковецька взяла високі зобов'язання і, щоб дотримати слова, виконує щоденні завдання на 110—116 процентів. Торік ткаля працювала на дев'яти верстатах при нормі шість, а нині — на десяти.

Ударниця комуністичної праці, вона є прикладом для товаришів по цеху і, особливо, для членів нашого Товариства, що працюють на цьому комбінаті.

Вже п'ять років минуло, як Марія Францівна заступила відпочинок, але вона сповнена молодечого запалу, працює ще з біль-

шим завзяттям. Її нагородили медаллю «Ветеран праці», на честь Яковецької у Будинку культури глухих відбувся вечір-портрет. Тоді зібралося багато її однолітків і молоді. Секретар партійної організації льнокомбінату Микола Миколайович Заїка привітав трудівницю. А інструктор-перекладач Тамара Павлівна Бортовська розповіла про життєвий і трудовий шлях Марії Францівни Яковецької.

Сама ж Яковецька подякувала всім, хто прийшов її поздоровити, розповіла про радощі, яких було чимало на її шляху і труднощі, які при підтримці друзів і товаришів по роботі долала. Марія Францівна сказала, що високо цінує таке доброзичливе ставлення до неї і виправдає довіря товаришів.

М. МИХАЙЛЕНКО.

ПРО ЛЮДЕЙ ХОРОШИХ

ЩЕДРИЙ ДУШЕЮ

Коли вам трапиться зустрітись з Віктором, ви ніколи не подумаете, що перед вами юнак зі слабким слухом. Зовнішніми ознаками у поведінці він цього майже не видає, тримається впевнено і врівноважено. До того ж юнак ввічливий і уважний до людей. Завжди допоможе зайти у вагон немійчій бабусі, поступиться місцем старшому чи інваліду.

...Маленький Вітя ще у місячному віці переніс неврит слухових нервів і став глухонімим. Тільки через п'ять років йому зробили операцію. Він почав трохи чути, але довго не говорив, не привчившись до мови.

Семирічним хлопчиком прийняли його в Новокіузьницьку спеціальну школу-інтернат для дітей з слабким слухом Кемеровської області. Тут і навчили Вітю розмовній мові. Багато старань, проявляючи тонкий педагогічний такт, доклала в цій справі його перша

люблена вчителька Антоніна Капітонівна Пушкіна. У першу чергу завдяки їй німий Вітя почав вимовляти перші слова і писати перші літери.

Багато зробили для нього і спеціалісти Жданівської школи-інтернату. Тут він не тільки далі розвинув свою мову, але й почав займатись спортом, одержав спеціальність слюсаря-інструментальника. В цій школі його навчили любити працю, людей, правильно розуміти життя, відрізнити хороше від поганого.

Після закінчення школи в 1971 році дев'ятинадцятирічним юнаком Вітя поступив у виробниче об'єднання «Ждановважмаш» за набутою спеціальністю. Крім цього фаху він опанував ще спеціальностями — слюсаря-лекальщика, гравера. Майстер, як кажуть, із золотими руками.

— Віктор Іванович Ястреб — чудовий хлопець, прекрасний то-

вариш, добросовісний, трудолюбивий і культурний робітник. Виробничі завдання систематично виконує не менше як на 110 процентів, — говорить про нього майстер інструментально-штампувального цеху Олександр Миколайович Рагулін.

Включившись у змагання за почесне звання ударника комуністичної праці, він завоював його у 1975 році. Це звання щороку підтверджує.

Крім роботи, у Віктора є інше улюблене заняття — спорт, зокрема, волейбол, баскетбол, теніс. Він постійний учасник міських, обласних і республіканських спортивних змагань.

Мені дуже сподобався цей міцний, сильний духом і тілом хлопець. Розмова з ним була дуже приємною. Зустрічі з такими прекрасними, з щедрими душею людьми, як Віктор Іванович Ястреб, запам'ятовуються на все життя.

І. ЛУНІН,

інженер виробничого об'єднання «Ждановважмаш».

рамках цього комплексу, який є матеріальною основою. невпинно міцніючої дружби народів СРСР, розвиваються економіка і культура всіх братніх республік. Наприклад, в Українській РСР випуск промислової продукції теж у 17 разів перевищує рівень 1937 року. Республіка нині виробляє продукції в три рази більше, ніж промисловість усього Радянського Союзу в довоєнному 1940 році.

У високорозвинутій сектор економіки перетворилося сільське господарство УРСР. Урожайність зернових за 40 років підвищилась у 2,7 рази і становила в 1976 році 27,9 центнера з гектара, валовий збір зерна зріс на цей час до 44,6 мільйона тонн, або в 1,8 рази. Значно збільшилось виробництво й іншої сільськогосподарської продукції.

III.

«Найвища мета суспільного виробництва при соціалізмі», — говориться в статті 14 проекту Конституції, — найповніше задоволення зростаючих матеріальних і ду-

ховних потреб людей». За роки Радянської влади, з яких близько двох десятиріч припало на війни і відбудову народного господарства, національний дохід країни зріс у 65 разів, реальні доходи робітників промисловості та будівництва — в 10, а селян — у 14 разів.

Асигнування на підвищення матеріального і культурного рівня радянського народу постійно зростають. Так, у дев'ятій п'ятирічці вони були в 1,7 раза більші, ніж у восьмій, і в 2,6 раза більші, ніж в сьомій п'ятирічці. На 40 процентів зросли за останню п'ятиріччя суспільні фонди споживання.

Ще ширші перспективи розкриваються перед економікою країни в найближчому майбутньому. У Звітній доповіді ЦК XXV з'їзду партії говориться, що в 1976-1980 роках наша країна матиме приблизно вдвоє більші матеріальні і фінансові ресурси, ніж у минулому п'ятидесятиріччі. Не важко уявити, які величезні можливості відкриваються для дальшого підвищення добробуту радянського

народу. Місячний дохід у сто і більше карбованців на члена сім'ї у 1975 році мали 34 проценти населення, а наприкінці нинішнього п'ятиріччя його матимуть близько половини громадян.

Поставлено завдання добитися повного достатку високоякісних продуктів харчування, товарів народного споживання, широкого розвитку сфери послуг і відповідного зростання реальних доходів населення. Водночас розв'язуватиметься і таке складне завдання, як забезпечення кожної сім'ї впорядкованою квартирою.

IV.

Динамізм, властивий економіці розвиненого соціалізму, лежить в основі зростання всіх сфер життя. Відзначаючи славне 60-річчя народження своєї держави, радянські люди по праву пишаються досягненнями і в галузі науки, освіти, культури. В нашій країні відбулись колосальні класові, міжнародні та інші соціальні перетворення, на базі яких склалась нова історична спільність лю-

дей — радянський народ. Ці перетворення ведуть до подолання істотних відмінностей між фізичною і розумовою працею, містом і селом, до зміцнення соціальної однорідності радянського суспільства.

Ось, наприклад, які зміни відбулись у нас в класовій структурі населення, що саме по собі свідчить про наш рух вперед. Якщо в 1937 році колгоспники становили майже дві третини населення країни, а робітники і службовці — одну третину, то вже наприкінці 50-х років це співвідношення змінилось. Особливо швидкими темпами зростає робітничий клас — головна продуктивна і провідна соціально-політична сила радянського суспільства. Питома вага робітників у складі населення порівняно з 1939 роком зростає більш як у два рази.

Більшість з усіх наших найяскравіших досягнень ми відносимо за рахунок все зростаючого рівня культури і освіченості радянських людей. Пошлемося хоча б на такий факт. Загальна кіль-

кість трудівників, зайнятих переважно розумовою працею, на початок минулого року досягла 36 мільйонів чоловік. Це майже третина всіх людей, зайнятих у народному господарстві.

***

Усе це разом узятє і становить той непохитний фундамент для створення принципово нового, радянського способу життя, який характеризується справжнім колективізмом і товарищиством, згуртованістю і дружбою всіх націй і народів нашої країни. Інакше й бути не могло. Бо розвинутий соціалізм, як говориться в проекті Конституції, — це суспільство високої організованості, ідейності і свідомості трудящих — патріотів та інтернаціоналістів. Це суспільство, законом життя якого є турбота всіх про добробут кожного і турбота кожного про добробут усіх. Це суспільство справжньої демократії.

В. ПОЛУРЕЗ,
кандидат історичних наук.

Ця хвилююча подія сталася зовсім недавно. У квітневому номері журналу «В єдиному строю» за нинішній рік було вміщено оголошення Явдокії Федорівни Белової про те, що вона розшукує рідну дочку Ніну, котру ще в 1947 році тимчасово віддала в дитбудинок м. Тернополя. Тяжкий повоєнний рік і ряд сімейних обставин змусили Явдокію Федорівну так вчинити.

Робітниця Запорізького автозаводу «Комунар» Ніна Володимирівна Васюковцева прочитала оголошення. Щось боляче стисло груди. Вона пригадала, що тоді її прізвище було Белова, пригадала дитинство... Васюковцева поділилася своїми думками з головою Запорізького міськвідділу УТОГ Людмилою Миколаївною Костенко, яка підтримала Ніну і порадила написати листа. Між ними зав'язалося листування. Так мати і дочка знайшли одна одну.

А днями вони зустрілися на гостинній землі Грузії — Ніна прилетіла до матері в м. Цхалтубо. Явдокія Федорівна відразу впізнала дочку, віднайшла знайомі родинні.

Довго не могли наговоритися мати й дочка. Адже вони зустрілися через 30 років.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

Без слів.
Мал. Ю. ЩИГОДСЬКОГО.

На підприємстві та в організаціях Житомирського облвідділу УТОГ щороку проводять спартакіаду «Бадьорість і здоров'я» за програмою комплексу ГПО. Ог і нещодавно поблизу села Бондарців у мальовничому куточку лісу, що на березі штучного озера, виросло різноколірне наметове містечко.

Понад сто п'ятдесят чоловік приїхало сюди з Житомирського учбово-виробничого підприємства, з міського та міжрайонних відділів УТОГ, щоб на лоні природи активно відпочити — позмагатися в спритності, виконати норми комплексу ГПО. До програми третього етапу спартакіади «Бадьорість і здоров'я» цього разу входили такі види спорту: біг на 60 і 100 метрів, метання гранати, стрибки в довжину, крос і плавання.

По-справжньому святково й уро-

ЗАРЯД БАДЬОРОСТІ

чисто відбулося відкриття спартакіади.

Перед підняттям прапора змагання всі учасники вишикувалися в стрункі шеренги. До присутніх з теплими словами привітання і роз'яснення умов змагання звернулася голова обласного відділу УТОГ Олександра Дмитрівна Тверська.

Потім розпочалися старт, цікаві і веселі ігри. Їх програму було продумано наперед до дрібниць, тому вони пройшли активно й організовано. Думаю, що не помилюся, коли скажу: протягом цих двох днів, проведених учасниками спартакіади на лоні природи, ні в кого не знайшлося часу нудувати.

Серед тих, хто став призерами, — «кращі виробничники, наставники молоді і їх колишні учні. Це, зокрема, крейдувальниця Алла Мік, швачка Тая Добришина і Марія Стретюк, заступник директора

УВП з виховної роботи Ліна Дмитрівна Мік, майстер дільниці Людмила Люльченко, майстер виробничого навчання Надія Посипівна Халамовська, наладчик швейного обладнання Василь Мурга, учні Микола Малявський та Григорій Козлов, робітник Василь Поліщук.

В числі активних учасників

бути фізичне загартовування, згуртовує колектив.

І. ТОЛОЧКО,
керівник кіностудії «Супутник» Житомирського будинку культури.

На знімку: крос на 1000 метрів, на передньому плані учениця виробничого навчання Житомирського УВП Галина Джунь (перше фото вгорі ліворуч), у залпіві на дистанції працівник підприємства Микола Соцький (другий знімок праворуч). Переможці третього етапу спартакіади «Бадьорість і здоров'я» (третій знімок внизу). Фото автора.

НА ЗНАЧОК ГПО

П'ять тижнів тому в мальовничому куточку Пушії-Водиці поруч з будинком відпочинку «Сосновий бір» було особливо людно. На бігових доріжках, у секторах для стрибків і штовхання ядра трудівники Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» змагалися в спритності й силі. То проходила боротьба за програмою другого етапу спартакіади «Бадьорість і здоров'я».

А минулої суботи тут відбувся третій етап змагань і знову розгорілося спортивне суперництво, в якому виступило 110 чоловік.

І хоча ранок видався трохи похмурих, та це не зіпсувало піднесеного настрою учасників змагань. А згодом і небо прояснилося.

Вітер полого знамена союзних республік і ДСТ «Спартак». Місце змагань прикрашено транспарантами, лозунгами, плакатами. До учасників спартакіади з коротким привітанням звернувся заступник директора Київського дослідно-виробничого об'єднання І. Т. Криволапов. Іван Терентійович тепло поздоровив присутніх на спартакіаді чемпіонів XIII Всесвітніх ігор глухих, що відбулися минулого місяця в Румунії О. Є. Потопальського, Т. І. Тисовського. А незабаром розпочалися старт.

До програми багатоборства ГПО IV і V ступенів входили такі види змагань: біг на 60 і 100 метрів, крос на 300, 500, 800 і 1000 метрів, штовхання ядра, стрибки в довжину з місця і з розбігу, маршкідок, плавання та масові ігри. Календар змагань був розрахований на два дні — суботу й неділю.

Першими стартували учасники молодших вікових груп. Заохочувані дружними вигуками, вперед вириваються О. Потопальський, а серед жінок — Т. Тисовська. Вони показали чудові спортивні результати і вибороли перші місця. О. Потопальський у своїй віковій групі (19—39 років) з усіх видів програми виступив чітко і впевнено. В його перемозі ніхто не сумнівався. Своїм прикладом він все більше запалював товаришів по змаганню. Впевнено виступив також пресувальник цієї вікової групи Я. Ф. Тисовський, показавши хороші результати з усіх видів змагань.

В другій групі (39—44 роки) лідирував М. І. Філько, а в старшій — М. А. Герасимова та І. Т. Криволапов.

Серед жінок в молодшій віковій групі перемогла Т. І. Тисовська. Вона першою подолати стометрівку, крос на 500 метрів, в стрибках досягла відмітки 4 метри 16 сантиметрів, успішно виступила в штовханні ядра та з інших видів програми. Другою стала В. Ковальчук, яка також склала норми на значок ГПО IV ступеня.

В старшій віковій групі при складанні норм на значок ГПО V ступеня відзначилися Г. М. Черешня та М. С. Перелякіна.

А на бігову доріжку виходять все нові й нові учасники змагань. Перший день завершився кросом на 500, 800 і 1000 метрів. До кінця змагань залишилися лічені хвилини, коли небо огорнули хмари й почав накрапати дощ. Учасники змагань успішно фінішували й одразу почалася злива.

Після смачного обіду в ідальні «Соснового бору» фізкультурники приступили до обговорення результатів першого дня та уточнення програми на завтра.

Зранку в неділю, як і напередодні, теж було хмарно, але це вже не могло вплинути на хід спартакіади, бо найбільш відповідальні виступи були завершени.

На зеленому майданчику о 12-й годині розпочалися ігри. Ні на хвилину не вщухають сміх, жарти, підбадьорюючі вигуки. Чоловіки демонструють своє вміння танцю, жінки — приготування туристсько-

го сніданку. А неподалік іде розбивка наметів, яку захоплює спостерігачів зацікавлені учасники змагань, відпочиваючи з «Соснового бору».

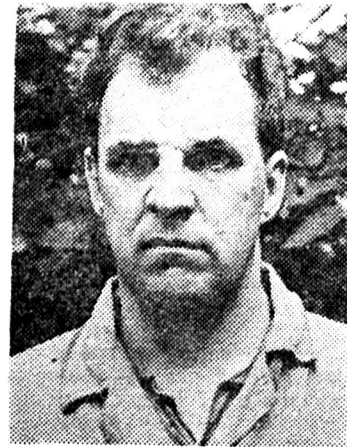
І от дводенні змагання закінчилися. Підведено підсумки. Біля імпровізованої трибуни зібралися члени оргкомітету І. Т. Криволапов, В. В. Марченко. Навпроти вишикувалися учасники спартакіади. Іван Терентійович зачитує підсумки.

Перше місце в командному заліку з 114 очками виборов пресувальний цех, якому вручено вимпел ДСТ «Спартак» і грамоту. Друге місце з 55 очками зайняв ливарний цех, третє — цех складання РПУ (30 очок).

Колективам і учасникам змагань за перші, другі й треті місця вручено грамоти й пам'ятні подарунки. Серед них: В. А. Козаченко і М. А. Герасимову за перше місце в розбівці наметів, З. Г. Шевченко і Т. М. Бердичевській — за приготування туристського сніданку. В іграх і танцях відзначилися Є. М. Побережець, В. А. Губко, М. А. Герасимов, в конкурсі за кращий сувенір лісового ермітажу — В. М. Тарасенко.

Ф. САВЕНКО.

РОЗШУКУЄМО РІДНИХ

мезний, волосся темне з сивиною, брови широкі, зуби рідкі, вищерблені.

Медпрацівники лікарні говорять, що його звали Ковінько Олексій, але сам пацієнт нічого не може сказати. Він зовсім неписьменний, міміки не знає, а тому довідається про його справжнє прізвище і місце проживання неможливо. Ні яких документів у нього при собі немає. Орієнтовно вважають, що цей глухий пацієнт мешканець Миколаївської або Одеської області, має дружину і дітей. Сім'я ніби складається з 9 чоловік.

Просимо читачів газети, які знають справжнє прізвище цього чоловіка і місце його проживання, повідомити лікарню або облвідділ.

М. СІРЕНКО,
голова Миколаївського облвідділу УТОГ.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ЗАПИТУЙТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

ПОСЛУГИ ОЩАДНИХ КАС

Останнім часом запроваджена чекова система розрахунків вкладників ощадних кас з магазинами за деякі види товарів. Читач «Нашого життя» Г. Р. Петренко з Херсона звернувся до редакції з проханням розповісти про порядок одержання і користування чеками.

Роз'яснення дає інспектор центральної ощадкаси Московського району м. Києва М. І. Юрченко:

Розрахунковий чек ощадної каси є іменним грошовим документом. Він застосовується для розрахунків громадян з магазинами за куповані промислові товари довгочасного користування: легкові автомобілі, стандартні будинки, мебелі, гарнітури, піаніно, мотоцикли, моторні човни і катери незалежно від їх вартості, вироби з дорожніх металів і каменів вартістю більше 1000 карбованців, а також холодильники, телевізори, килими і хутрові вироби вартістю більше 200 карбованців. Чек видається на суму, списувану з ра-

хунку по вкладу в ощадній касі або на суму, яка вноситься готівкою.

Вписаний розрахунковий чек дійсний протягом двох місяців, не беручи до уваги день його видачі. Він може бути пред'явлений в магазин будь-якого міста чи району незалежно від місця його видачі.

Невикористаний розрахунковий чек повертається власником в центральну ощадну касу за місцем видачі для зачислення суми на рахунок по вкладу або одержання грошей готівкою.

У Широколанівській дільничній лікарні Веселинівського району Миколаївської області з 3 січня 1977 року на стаціонарному лікуванні після обмороження пальців ніг перебуває невідомий глухий чоловік. Він високого зросту, кре-